

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ ความหวัง กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1” ได้นำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัย
- ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์
- ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหวัง
- ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1

- ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ คณะที่ศึกษา และที่พักอาศัย ได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1
แยกตามเพศ และกลุ่มคณะ (N = 409)

ลักษณะทางประชากร คณะที่ศึกษา	จำนวน(คน)		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
กลุ่มสังคมศาสตร์ – มนุษยศาสตร์	49	123	172	42.1
มนุษยศาสตร์	8	44	52	
ศึกษาศาสตร์	8	22	30	
วิจิตรศิลป์	6	3	9	
สังคมศาสตร์	11	27	38	
บริหารธุรกิจ	10	20	30	
เศรษฐศาสตร์	6	7	13	
กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	76	79	155	37.9
วิทยาศาสตร์	22	36		
วิศวกรรมศาสตร์	30	9		
เกษตรศาสตร์	15	17		
อุตสาหกรรมเกษตร	6	13		
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3	4		
กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ	21	61	82	20.0
แพทยศาสตร์	1	2		
ทันตแพทยศาสตร์	4	7		
เภสัชศาสตร์	6	11		
เทคนิคการแพทย์	6	16		
พยาบาลศาสตร์	3	23		
สัตวแพทยศาสตร์	1	2		
รวม	146	263	409	100

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 409 คน เป็นเพศชาย 146 คน และเป็นเพศหญิง 263 คน เป็นนักศึกษาจาก 17 คณะ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 42.1 ประกอบด้วยคณะต่าง ๆ 6 คณะ ดังนี้ มนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์
2. กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 37.9 ประกอบด้วยคณะต่าง ๆ 5 คณะ ดังนี้ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร สถาปัตยกรรมศาสตร์
3. กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ประกอบด้วยคณะต่าง ๆ 6 คณะ ดังนี้ แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ พยาบาลศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์

ตาราง 4 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามที่พักอาศัย และกลุ่มคณะ (N = 409)

ที่พักอาศัย	กลุ่มคณะ						รวม	
	สังคม-มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
หอพักมหาวิทยาลัย	88	51.2	82	52.9	59	72.0	229	56.0
หอพักเอกชน	33	19.2	43	27.7	6	7.3	82	20.0
บ้านส่วนตัว	39	22.7	25	16.1	14	17.1	78	19.1
บ้านเช่า	6	3.5	4	2.6	1	1.2	11	2.7
บ้านญาติ	4	2.3	1	0.6	2	2.4	7	1.7
บ้านพักข้าราชการ	2	1.2	0	0.0	0	0.0	2	0.5
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 4 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่พักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 56.0 และหอพักเอกชนคิดเป็นร้อยละ 20 บ้านพักส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 19.1 กลุ่มคณะที่มีนักศึกษาพักในหอพักมหาวิทยาลัยเรียงตาม

ลำดับจากมากไปน้อยคือ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพคิดเป็นร้อยละ 72.0 กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 52.9 และกลุ่มคณะสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 51.2

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ความฉลาดทางอารมณ์ และความหวัง มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ ความหวัง กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 (N = 409)

ตัวแปร	ค่า r
ความฉลาดทางอารมณ์ - การปรับตัว	.585 **
ความหวัง - การปรับตัว	.421 **

** P < .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สมมติฐานที่ 1 ได้รับการยอมรับ กล่าวคือ ความฉลาดทางอารมณ์ และความหวังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .585 และความหวังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .421

สมมติฐานที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์ และความหวัง สามารถร่วมกันทำนายการปรับตัว
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1

ตาราง 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนเพื่อพยากรณ์การปรับตัว
ซึ่งมีความหวังและความฉลาดทางอารมณ์เป็นตัวพยากรณ์

ขั้นตอนที่	ตัวพยากรณ์	b	Se b	beta	t
1	- ความฉลาดทางอารมณ์ (constant) 53.576 Multiple R (R) = .585 R square (R^2) = .343 F = 212.073 ***	.225	.015	.585	14.563 ***
2	- ความฉลาดทางอารมณ์ - ความหวัง (constant) 51.42 Multiple R (R) = .596 R square (R^2) = .356 ΔR^2 = .352 Std = 4.85 F = 112.022 ***	.196 .275	.018 .096	.509 .137	10.607 *** 2.866 ***

*** $p < .001$

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) พบว่า ขั้นตอนที่ 1 ตัวพยากรณ์ คือ ความฉลาดทางอารมณ์ สามารถอธิบายความผันแปรของการปรับตัวได้ร้อยละ 34.3 ($R^2 = .343$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 212.073, p < .001$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2 โดยเพิ่มตัวทำนายคือ ความหวัง ในสมการสามารถอธิบายความผันแปรของการปรับตัวได้ร้อยละ 35.6 ($R^2 = .356$) เพิ่มจากเดิมร้อยละ 35.2 ($\Delta R^2 = .352$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 112.022, p < .001$)

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายสามารถอธิบายได้ว่าความฉลาดทางอารมณ์และความหวังสามารถร่วมกันทำนายการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ได้ กล่าวคือ สมมติฐานที่ 2 ได้รับการยอมรับ และเมื่อพิจารณาจากค่า Beta แสดงว่าตัวทำนายทั้งสองส่งผลทางบวกต่อตัวแปรตามโดยที่ค่า Beta ของความฉลาดทางอารมณ์ ($\beta = .509$) มีค่ามากกว่าค่า Beta ของความหวัง ($\beta = .137$) กล่าวคือ ความฉลาดทางอารมณ์ส่งผลต่อการปรับตัวมากกว่าความหวัง และตัวทำนายทั้งสองตัวกับการปรับตัวมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณดังกล่าว มีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายแต่ละตัวกับการปรับตัว แสดงว่า การใช้ตัวทำนายทั้งสองตัวพร้อม ๆ กันจะส่งผลต่อการปรับตัวดีกว่าการใช้ตัวทำนายเพียงตัวเดียว และมีประมาณ 35.2% ของความผันแปรในการปรับตัวที่เป็นผลเนื่องมาจากตัวทำนายทั้งสองตัว มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายประมาณ 4.85

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 6 สามารถนำมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์การปรับตัวได้ดังนี้

$$Y' = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_nx_n$$

$$Y' = 51.42 + 0.196 x_1 + 0.275 x_2$$

โดย

$$Y' = \text{การปรับตัว}$$

$$a = \text{ค่าคงที่}$$

$$x_1 = \text{ความฉลาดทางอารมณ์}$$

$$x_2 = \text{ความหวัง}$$

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์

ตาราง 7 ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ และแยกตามกลุ่มคณะ (N = 409)

พิสัย	กลุ่มคณะ						รวม	
ความฉลาดทาง อารมณ์	สังคม-มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
คะแนนรวม								
< 138	31	18.0	19	12.3	13	15.9	63	15.4
138 – 170	113	65.7	113	72.9	56	68.3	282	68.9
> 170	28	16.3	23	14.8	13	15.9	64	15.6
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	153.85		155.38		155.29		154.72	
S.D.	16.52		14.63		15.76		15.65	
ด้านดี								
< 48	15	8.7	10	6.5	4	4.9	29	7.1
48 – 58	98	57.0	100	64.5	45	54.9	243	59.4
> 58	59	34.3	45	29.0	33	40.2	137	33.5
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	55.49		55.64		56.24		55.70	
S.D.	5.59		5.55		5.33		5.52	
ด้านเก่ง								
< 45	29	16.9	18	11.6	9	11.0	56	13.7
45 – 59	127	73.8	124	80.0	61	74.4	312	76.3
> 59	16	9.3	13	8.4	12	14.6	41	10.0
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	51.40		51.86		51.85		51.67	
S.D.	6.72		5.89		6.12		6.29	

ตาราง 7 ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตาม
องค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์ และแยกตามกลุ่มคณะ (N = 409) (ต่อ)

พิสัย	กลุ่มคณะ						รวม	
	สังคม-มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		จำนวน	ร้อยละ
ความฉลาดทาง อารมณ์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ด้านสุข								
< 42	35	20.3	24	15.5	17	20.7	76	18.6
42 – 56	125	72.7	116	74.8	61	74.4	302	73.8
> 56	12	7.0	15	9.7	4	4.9	31	7.6
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	46.97		47.88		47.20		47.36	
S.D.	6.77		5.94		6.24		6.36	

จากตาราง 7 พบว่าคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีค่าพิสัยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 138-170 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับเกณฑ์ปกติ คิดเป็นร้อยละ 68.9 และอยู่นอกเกณฑ์ปกติคือ ต่ำกว่า 138 และสูงกว่า 170 ในสัดส่วนที่เกือบเท่ากันคือคิดเป็นร้อยละ 15.4 และ 15.6 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 154.72 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.65

สำหรับนักศึกษากลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ คะแนนของความฉลาดทางอารมณ์มีค่าพิสัยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 138-170 ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติ คิดเป็นร้อยละ 65.7 และอยู่นอกเกณฑ์ปกติคือ ต่ำกว่า 138 และสูงกว่า 170 ในสัดส่วนที่เกือบเท่ากันคือคิดเป็นร้อยละ 18.0 และ 16.3 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 153.85 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.52 ในทำนองเดียวกัน นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี คะแนนของความฉลาดทางอารมณ์มีค่าพิสัย ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 138-170 ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติ คิดเป็นร้อยละ 72.9 และอยู่นอกเกณฑ์ปกติคือ ต่ำกว่า 138 และสูงกว่า 170 ในสัดส่วนที่เกือบเท่ากันคือ คิดเป็นร้อยละ 12.3 และ 14.8 ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 155.38 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.63 นักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ คะแนนของความฉลาดทางอารมณ์มีค่าพิสัยส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 138-170 ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติ คิดเป็นร้อยละ 68.3 และอยู่นอกเกณฑ์ปกติคือ ต่ำกว่า

138 และสูงกว่า 170 ในสัดส่วนที่เท่ากันคือคิดเป็นร้อยละ 15.9 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 155.29 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.76

ในการแยกพิจารณาความฉลาดทางอารมณ์แต่ละด้าน เมื่อพิจารณาด้านดี คະแนน ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 48-58 คิดเป็นร้อยละ 59.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.52 และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มคณะ พบว่านักศึกษาทุกกลุ่มคณะส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 48-58 คະแนน โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 64.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.64 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.55 กลุ่ม สังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 57.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 55.49 และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 5.59 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพคิดเป็นร้อยละ 54.9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.24 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.33

เมื่อพิจารณาด้านเก่ง พบว่าคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์มีค่าพิสัยส่วนใหญ่ อยู่ระหว่าง 45-59 คิดเป็นร้อยละ 76.3 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.67 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.29 และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มคณะพบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มคณะคะแนนของ ความฉลาดทางอารมณ์ส่วนใหญ่มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 45-59 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยกลุ่มวิทยา ศาสตร์เทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 80.0 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.86 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.89 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพคิดเป็นร้อยละ 74.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 51.85 และมีส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.12 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 73.8 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 51.40 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.72

เมื่อพิจารณาด้านสุข พบว่าคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์ค่าพิสัยส่วนใหญ่จะ อยู่ระหว่าง 42-56 คิดเป็นร้อยละ 73.8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.36 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 6.36 เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มคณะ พบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มคณะคะแนนของความ ฉลาดทางอารมณ์ส่วนใหญ่มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 42-56 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 74.8 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.88 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.94 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพคิดเป็นร้อยละ 74.4 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 47.20 และมีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 6.24 และกลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 72.7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.97 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.77

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ของความฉลาดทางอารมณ์ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ปกติทั้ง 3 ด้าน

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามกลุ่มคณะ (N=409)

Source	SS	df	MS	F
Between Groups	223.341	2	111.671	.455
Within Groups	99750.884	406	245.692	
Total	99974.225	408		

จากตาราง 8 ได้ค่า $F=.455$ สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ที่มาจากกลุ่มคณะที่แตกต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 สถิติพื้นฐานของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ชั้นปีที่ 1 แยกตามเพศ (N=409)

ตัวแปร	เพศ	N	M	S.D.
ความฉลาดทางอารมณ์	ชาย	146	155.87	15.23
	หญิง	203	154.00	15.87
	รวม	409	154.72	15.65

จากตาราง 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เท่ากับ 155.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.23 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 154.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.87

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามเพศ (N=409)

Source	SS	df	MS	F
Between Groups	299.538	1	299.538	1.223
Within Groups	99674.687	407	244.901	
Total	99974.225	408		

จากตาราง 10 ได้ค่า $F=1.223$ สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เพศชายและหญิงมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความหวัง

ตาราง 11 คะแนนความหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามกลุ่มคณะ
(N = 409)

ระดับคะแนน	กลุ่มคณะ						รวม	
	สังคม-มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ระดับต่ำ	53	30.8	37	23.9	16	19.5	106	25.9
ระดับสูง	119	69.2	118	76.1	66	80.5	303	74.1
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	24.17		24.55		24.63		24.41	
S.D.	3.27		2.80		2.83		3.01	

ความหวังแบ่งตามคะแนนรวมเป็น 2 ระดับ คือ

1. คะแนนรวมระหว่าง 8 – 23 คะแนน หมายถึง มีความหวังระดับต่ำ
2. คะแนนรวมระหว่าง 24 – 32 คะแนน หมายถึง มีความหวังระดับสูง

จากตาราง 11 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 มีคะแนนของความหวังระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 74.1 และเมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มคณะ พบว่านักศึกษาทุกกลุ่มคณะส่วนใหญ่มีความหวังระดับสูง โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพคิดเป็นร้อยละ 80.5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.63 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.83 กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีคิดเป็นร้อยละ 76.1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.55 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.80 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 69.2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.17 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.27

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของความหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามกลุ่มคณะ (N=409)

Source	SS	df	MS	F
Between Groups	17.104	2	8.552	.944
Within Groups	3679.522	406	9.063	
Total	3696.626	408		

จากตาราง 8 ได้ค่า $F=.944$ สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ที่มาจากกลุ่มคณะที่แตกต่างกัน มีความหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 สถิติพื้นฐานของความหวังของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามเพศ (N=409)

ตัวแปร	เพศ	N	M	S.D.
ความหวัง	ชาย	146	24.52	3.15
	หญิง	203	24.34	2.93
	รวม	409	24.41	3.01

จากตาราง 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความหวังของนักศึกษาชายมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เท่ากับ 24.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.15 และค่าเฉลี่ยของคะแนน

ความหวังของนักศึกษานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เท่ากับ 24.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.93

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแตกต่างของความหวังของนักศึกษานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ชั้นปีที่ 1 แยกตามเพศ (N=409)

Source	SS	df	MS	F
Between Groups	2.986	1	2.986	.329
Within Groups	3693.640	407	9.075	
Total	3696.626	408		

จากตาราง 14 ได้ค่า $F=.329$ สรุปได้ว่า นักศึกษานิติศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ชั้นปีที่ 1 เพศชายและหญิงมีความหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1

ตาราง 15 การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามองค์ประกอบ
ของการปรับตัว และแยกตามกลุ่มคณะ (N=409)

คะแนนการปรับตัว	กลุ่มคณะ						รวม	
	สังคม-มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
คะแนนรวม								
67 – 94	149	86.2	130	83.8	66	80.6	345	84.35
95 – 120	23	13.8	25	16.2	16	19.4	64	15.65
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	88.19		88.58		88.61		88.42	
S.D.	5.88		5.90		6.57		6.02	
ด้านสุขภาพ ร่างกาย								
7 – 11	17	9.9	9	5.7	6	7.3	32	7.7
12 – 16	143	83.2	129	83.4	72	87.9	344	84.3
17 – 21	12	6.9	17	10.9	4	4.8	33	8
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	13.96		14.30		17.65		17.38	
S.D.	1.81		1.77		1.69		1.78	
ด้านอารมณ์ และส่วนตัว								
9 – 14	8	4.7	2	1.3	4	4.9	14	3.4
15 – 20	156	90.6	145	93.5	76	92.7	377	92.2
21 – 27	8	4.7	8	5.2	2	2.4	18	4.4
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	17.95		18.16		17.60		17.96	
S.D.	1.69		1.40		1.65		1.59	

ตาราง 15 การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตามองค์ประกอบ
ของการปรับตัว และแยกตามกลุ่มคณะ (N=409) (ต่อ)

คะแนนการปรับตัว	กลุ่มคณะ						รวม	
	สังคม-มนุษยศาสตร์		วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี		วิทยาศาสตร์สุขภาพ		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ด้านหลักสูตรการเรียนและการสอน								
8 – 13	1	0.6	1	0.6	3	3.6	5	1.2
14 – 18	126	73.3	123	79.3	52	63.4	301	74.8
19 – 24	45	26.2	31	20.1	27	33	103	25.2
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	17.95		18.16		17.60		17.96	
S.D.	1.69		1.68		2.01		1.76	
ด้านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางสังคม								
8 – 13	1	0.6	1	0.6	3	3.7	5	1.2
14 – 18	92	53.7	82	53.1	35	42.7	209	51.1
19 – 24	79	45.7	72	46.3	44	53.6	195	47.7
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	18.44		18.34		18.78		18.47	
S.D.	2.31		2.32		2.63		2.38	
ด้านสภาพแวดล้อม								
8 – 13	2	1.2	3	1.9	1	1.2	6	1.4
14 – 18	28	16.3	27	17.4	15	18.3	70	17.1
19 – 24	142	82.5	125	80.7	66	80.5	333	81.5
รวม	172	100.0	155	100.0	82	100.0	409	100.0
M	20.44		20.55		20.54		20.50	
S.D.	2.32		2.41		2.34		2.35	

การปรับตัวแบ่งตามคะแนนรวม ออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. คะแนนรวมระหว่าง 40 – 66 คะแนน หมายถึง มีการปรับตัวระดับต่ำ
2. คะแนนรวมระหว่าง 67 – 94 คะแนน หมายถึง มีการปรับตัวระดับปานกลาง
3. คะแนนรวมระหว่าง 95 – 120 คะแนน หมายถึง มีการปรับตัวระดับสูง

จากตาราง 15 พบว่า คะแนนการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 มีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 67 – 94 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 40-120 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 84.35 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.42 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.02

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้านและแต่ละกลุ่มคณะ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนการปรับตัวด้านสุขภาพร่างกายอยู่ในระดับปานกลางมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 12-16 คิดเป็นร้อยละ 84.3 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 7-21 โดยกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพมีคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวด้านสุขภาพร่างกายเท่ากับ 17.65 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.69 กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.30 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.81

ด้านอารมณ์และส่วนตัว พบว่านักศึกษากลุ่มส่วนใหญ่มีการปรับตัวด้านอารมณ์และส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลางมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 15-20 คิดเป็นร้อยละ 92.2 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 9-27 โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยการปรับตัวด้านอารมณ์และส่วนตัวเท่ากับ 18.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.40 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.95 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.69 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.60 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.65

ด้านหลักสูตรการเรียนและการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปรับตัวด้านหลักสูตรการเรียนและการสอนอยู่ในระดับอยู่ในปานกลางมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 14-18 คิดเป็นร้อยละ 74.8 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 8-24 โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยการปรับตัวด้านหลักสูตรการเรียนการสอนเท่ากับ 17.60 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.01 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.95 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.69 กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.16 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.68

ด้านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางสังคม พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปรับตัวด้านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 14-18 คิดเป็น

ร้อยละ 51.1 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 8-24 โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยการปรับตัวด้านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางสังคมเท่ากับ 18.78 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.63 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.44 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.31 กลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32

ด้านสภาพแวดล้อม นักศึกษาส่วนใหญ่มีการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับสูงมีค่าพิสัยอยู่ระหว่าง 19-24 คิดเป็นร้อยละ 81.5 จากค่าคะแนนที่เป็นไปได้คือ 8-24 โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยการปรับตัวด้านสภาพแวดล้อมเท่ากับ 20.55 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.41 กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.54 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.34 กลุ่มสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.44 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32

สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 มีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการปรับตัว 4 ด้าน ที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ (1) ด้านสุขภาพร่างกาย (2) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (3) ด้านหลักสูตรการเรียนและการสอน (4) ด้านกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางสังคม และมีการปรับตัวอยู่ในระดับสูงทางด้านสภาพแวดล้อม

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ชั้นปีที่ 1 แยกตามกลุ่มคณะ (N=409)

Source	SS	df	MS	F
Beteen Groups	16.367	2	8.183	.225
Within Groups	14785.301	406	36.417	
Total	14801.667	408		

จากตาราง 16 ได้ค่า $F=.225$ สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ที่มาจากกลุ่มคณะที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 สถิติพื้นฐานของการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1
แยกตามเพศ (N=409)

ตัวแปร	เพศ	N	M	S.D.
การปรับตัว	ชาย	146	87.95	5.96
	หญิง	203	88.68	6.06
	รวม	409	88.42	6.02

จากตาราง 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เท่ากับ 87.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.96 และค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เท่ากับ 88.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.06

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1
แยกตามเพศ (N=409)

Source	SS	df	MS	F
Beteen Groups	49.832	1	49.832	1.375
Within Groups	14751.835	407	36.245	
Total	14801.667	408		

จากตาราง 18 ได้ค่า $F=1.375$ สรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 เพศชายและหญิงมีการปรับตัวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 สถิติพื้นฐานของการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 แยกตาม
ที่พักอาศัย 3 แห่ง ได้แก่ หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชน และบ้านส่วนตัว
(N=389)

ที่พักอาศัย	N	M	S.D.
หอพักมหาวิทยาลัย	229	89.18	5.71
หอพักเอกชน	82	87.44	6.17
บ้านส่วนตัว	78	88.01	6.03
รวม	389	88.58	5.91

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่พักในหอพักมหาวิทยาลัยมีจำนวน 229 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวเท่ากับ 89.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.71 นักศึกษาที่พักหอพักเอกชนมีจำนวน 82 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวเท่ากับ 87.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.17 และนักศึกษาที่พักบ้านส่วนตัวมีจำนวน 78 คน มีค่าเฉลี่ยของการปรับตัวเท่ากับ 88.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.03

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ชั้นปีที่ 1 แยกตามที่พักอาศัย 3 แห่ง ได้แก่ หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชน
และบ้านส่วนตัว (N=389)

Source	SS	df	MS	F
Beteen Groups	215.220	2	107.610	3.117*
Within Groups	3327.479	386	34.527	
Total	3542.699	388		

* $P < .05$

จากตาราง 20 ได้ค่า $F=3.117$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least-Significant Different) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ที่พักอยู่ในหอพักมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่พักในหอพักเอกชนมีการปรับตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่พักในหอพักมหาวิทยาลัยมีการปรับตัวดีกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่พักในหอพักเอกชน